

ДЕРЖАВНЕ БЮРО РОЗСЛІДУВАНЬ

вул. Панаса Мирного, 28, м. Київ, 01011, тел. (044) 365 40 00
поштова адреса для листування: вул. Симона Петлюри, 15, м. Київ, 01032
E-mail: info@dbg.gov.ua, web: www.dbg.gov.ua, ідентифікаційний код 41760289

Сергію Іванову
foi+request-112739-
15b6aae3@dostup.pravda.com.ua

Державне бюро розслідувань (далі – ДБР) у межах компетенції розглянуло запит на інформацію від 23.05.2023. За результатами його розгляду повідомляємо про таке.

Правовідносини щодо надання доступу до інформації регулюються нормами Конституції України, Закону України «Про доступ до публічної інформації» (далі – Закон) та іншими актами законодавства.

Статтею 19 Конституції України визначено, що органи державної влади та органи місцевого самоврядування, їх посадові особи зобов'язані діяти лише на підставі, в межах повноважень та у спосіб, що передбачені Конституцією та законами України.

Відповідно до частини першої статті 1 Закону публічна інформація – це відображена та задокументована будь-якими засобами та на будь-яких носіях інформація, що була отримана або створена в процесі виконання суб'єктами владних повноважень своїх обов'язків, передбачених чинним законодавством, або яка знаходиться у володінні суб'єктів владних повноважень, інших розпорядників публічної інформації, визначених цим Законом.

Визначальною ознакою публічної інформації у розумінні Закону є її попередня фіксація. Тобто цей Закон регулює відносини щодо доступу до інформації, яка вже існує, і не вимагає у відповідь на запит створювати певну інформацію.

Аналогічна позиція викладена у постанові Пленуму Вищого адміністративного суду України від 29.09.2016 № 10 «Про практику застосування адміністративними судами законодавства про доступ до публічної інформації».

Зокрема, суд роз'яснив, що збереженість на матеріальних носіях як головна властивість інформації означає, що вона повинна бути викладена у письмовій, аудіовізуальній, електронній чи іншій матеріальній формі та зафіксована відповідно на папері, магнітній, кіно-, фотоплівці, оптичному диску або іншому носієві. Із цієї властивості випливає, що на момент

020445

виникнення правовідносин щодо неї публічна інформація повинна бути заздалегідь готовим, зафіксованим продуктом діяльності.

Закон не регулює відносин зі створення публічної інформації; предметом його регулювання є діяльність з приводу інформації, яка вже існує (створена, отримана, знаходиться у володінні) на момент виникнення конкретних інформаційних відносин з приводу неї. Тобто не є інформаційним запитом звернення, для відповіді на яке необхідно створити інформацію, крім випадків, коли розпорядник інформації не володіє запитуваною інформацією, але зобов'язаний нею володіти.

У ДБР ведення статистичної звітності про роботу органів досудового розслідування ДБР здійснюється на підставі наказу керівників правоохоронних органів від 28.07.2020 № 337/564/206/123/363/85 «Про затвердження форм звітності про роботу органів досудового розслідування» та даних, зібраних на виконання вимог статті 23 Закону України «Про Державне бюро розслідувань», у якій визначено, що Директор ДБР щороку, до 15 лютого, подає Президенту України та Верховній Раді України письмовий звіт про діяльність ДБР за попередній рік, який містить відомості, визначені частиною третьою цієї статті.

Щорічні звіти опубліковано на офіційному вебсайті ДБР у рубриці «Діяльність» (<https://dbr.gov.ua/reports>), а Звіт про діяльність ДБР за 2022 рік – за посиланням: <https://dbr.gov.ua/reports/zvit-pro-diyalnist-derzhavnogo-byuro-rozsliduvan-za-2022-rik>.

Ураховуючи викладене, повідомляємо, що у ДБР не ведеться облік інформації, яка запитується у запиті на інформацію.

Одночасно інформуємо, що за приписами частини другої статті 2 Закону цей Закон не поширюється на відносини щодо отримання інформації суб'єктами владних повноважень при здійсненні ними своїх функцій, а також на відносини у сфері звернень громадян, які регулюються спеціальним законом.

Спеціальним законом, який регулює доступ до відомостей, пов'язаних з досудовим розслідуванням, є Кримінальний процесуальний кодекс України.

Відповідно до пункту 4.1 постанови Пленуму Вищого адміністративного суду України від 29.09.2016 № 10 «Про практику застосування адміністративними судами законодавства про доступ до публічної інформації» процесуальні закони (Господарський процесуальний кодекс України, Кодекс адміністративного судочинства України, Кодекс України про адміністративні правопорушення, Кримінальний процесуальний кодекс України, Цивільний процесуальний кодекс України) регламентують спеціальний порядок доступу (ознайомлення) учасників відповідних процесів до інформації, створеної (одержаної) у ході (досудового) судового провадження.

Отже, положення Закону не поширюються на доступ до інформації або документів, створених під час здійснення досудового розслідування.

Кримінальний процесуальний кодекс України встановлює особливий порядок ознайомлення з матеріалами досудового розслідування (інформацією, отриманою під час його здійснення) для сторін та учасників кримінального

провадження (стаття 221 «Ознайомлення з матеріалами досудового розслідування до його завершення», стаття 290 «Відкриття матеріалів іншій стороні» та інші).

Інші особи, які не є учасниками кримінального провадження, можуть реалізувати своє право на отримання відповідної інформації за наявності підстав, передбачених частиною першою статті 222 Кримінального процесуального кодексу України, відповідно до якої відомості досудового розслідування можна розголошувати лише з письмового дозволу слідчого або прокурора і в тому обсязі, в якому вони визнають можливим.

Водночас роз'яснюємо, що оскарження рішень, дій чи бездіяльності розпорядника інформації здійснюється відповідно до статті 23 Закону.

**Т.в.о. начальника відділу
організації прийому громадян,
розгляду звернень та запитів
Управління забезпечення діяльності
Державного бюро розслідувань**

Андрій ГАЛАС